

Sygn. akt V CZ 91/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa P. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego [...] w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 lutego 2016 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w O.

z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O. postanowieniem z dnia 10 września 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną P. G. od wyroku tego Sądu z dnia 19 maja 2015 r., jako niedopuszczalną.

W zażaleniu na postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako środek odwoławczy o szczególnym charakterze, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń niesatysfakcjonujących stron.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Celem przymusu adwokacko-radcowskiego, który obejmuje także wniesienie skargi kasacyjnej, jest zapewnienie temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia odpowiedniego poziomu merytorycznego. Sporządzenie skargi kasacyjnej osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, niepubl., z dnia 23 lutego 2012 r., V CZ 132/11, niepubl., z dnia 21 września 2011 r., I CZ 59/11, niepubl. oraz z dnia 5 października 2010 r., IV CZ 67/12, niepubl.). Już zatem z tej przyczyny wydane orzeczenie jest trafne.

Ponadto, zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Sprawa ma charakter majątkowy, jeżeli zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Wartość przedmiotu sporu, a następnie wartość przedmiotu zaskarżenia zostały określone przez skarżącego kolejno w pozwie oraz w apelacji na kwotę 32 000 zł.

Z tej więc także przyczyny, że wartość przedmiotu zaskarżenia, odpowiadająca wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w apelacji, jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, Sąd Okręgowy zasadnie odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

W konsekwencji, zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. art. 394¹ § 3 k.p.c.

aw